

ภาษาบาลี ๑ คำ คติธรรมประจำสัปดาห์
“สีลพุตปรามาสกายคณฺถ –
สภาพธรรมที่ผูกไว้ในวัฏฏะคือการอุปคลำยึดถือในข้อวัตรปฏิบัติที่ผิด”

สีลพุตปรามาสกายคณฺถ อ่านตามภาษาบาลีว่า **สี - ลับ - พะ - ตะ - ปะ - รา - มา - สะ - กา - ยะ - คัน - ตะ** มาจากคำว่า **สีล** (ในที่นี้ คือ ความประพฤติอันเป็นอกุศล เช่น ประพฤติอย่างปกติของสุนัข บริโภคอาหารที่วางไว้บนพื้นดิน เป็นต้น) **พุต** (พุต ข้อวัตรปฏิบัติที่ผิด ภายนอกพระธรรมวินัยนี้) **ปรามาส** (การยึดมั่น, การอุปคลำยึดถือ, การถือไปในช่วงที่เป็นอย่างอื่นคือผิดจากความเป็นจริง) กับคำว่า **กายคณฺถ** (สภาพธรรมที่ผูกนามกาย คือ จิตและเจตสิก ให้เป็นไปในวัฏฏะ ทำให้มีการเกิดวนเวียนไปในสังสารวัฏฏ์ต่อไปอย่างไม่จบสิ้น) รวมกันเป็น **สีลพุตปรามาสกายคณฺถ** เขียนเป็นไทยว่า **สีลพุตปรามาสกายคณฺถ** หมายถึง **สภาพธรรมที่ผูกไว้ในวัฏฏะ คือ การอุปคลำยึดถือในข้อวัตรปฏิบัติที่ผิด** เป็นความเห็นผิดอย่างหนึ่งที่ทำให้การประพฤติตามข้อวัตรปฏิบัติอย่างนั้นๆ จะเป็นไปเพื่อความพ้นทุกข์ เช่น การทำตามคำของครูอาจารย์ที่ให้นั่ง ให้เดิน ให้ยืน แล้วคิดว่าจะเป็นหนทางแห่งการรู้สภาพธรรมตามความเป็นจริง การอาบน้ำล้างบาป การจัดจ้องสภาพธรรม การทรมานตนให้ได้รับความลำบาก เป็นต้น แต่ความจริง ไม่ใช่หนทางแห่งความพ้นทุกข์ แต่เป็นเหตุให้พอกพูนความเห็นผิด ความติดข้อง และความไม่รู้ให้มีมากขึ้น ทำให้เวียนว่ายตายเกิดต่อไป ข้อความในพระอภิธรรมปิฎก ธรรมสังคณีปกรณ์ แสดงความเป็นจริงของสีลพุตปรามาสกายคณฺถ ไว้ว่า

“สีลพุตปรามาสกายคณฺถะ เป็นไฉน? ความเห็นว่า ความบริสุทธิ์ย่อมมิได้ด้วยสีล ด้วยพุต ด้วยสีลพุตของสมณพราหมณ์ในภายนอกแต่ศาสนา นี้ ดังนี้ ทิฏฐิ (คือความเห็นผิด) ความเห็นไปข้างทิฏฐิ ปาชัญญคือทิฏฐิ กันดารคือทิฏฐิ ความเห็นเป็นข้าศึกต่อสัมมาทิฏฐิ ความผันแปรแห่งทิฏฐิ สัณฺเญชน (กิเลสที่ผูกมัดสัตว์ไว้ในวัฏฏะ) คือ ทิฏฐิ ความยึดถือ ความยึดมั่น ความตั้งมั่น ความถือผิด ทางชั่ว ทางผิด ภาวะที่ผิด ลัทธิเป็นบ่อเกิดแห่งความพินาศ การถือโดยวิปลาส(คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง) อันมีลักษณะเช่นว่านี้ อันใด นี้เรียกว่า สีลพุตปรามาสกายคณฺถะ”

ธรรม เป็นสิ่งที่มีจริง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ตามความเป็นจริงแล้วทรงแสดงความจริง เพื่อประโยชน์แก่สัตว์โลกจะได้มีความเข้าใจอย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ไม่ว่าจะกล่าวถึงอะไร ก็ไม่พ้นไปจากธรรมที่มีจริงเลย ไม่ว่าจะเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส รู้สิ่งที่กระทบสัมผัสกาย ติดข้อง โกรธ เป็นต้น รวมไปถึงความเห็นผิดที่อุปคลำยึดถือในข้อวัตรปฏิบัติที่ผิด ก็เป็นธรรมที่มีจริง เวลาที่ความเห็นผิดเกิด ก็เกิดร่วมกับจิตที่เป็นอกุศลประเภทโลภมูลจิตที่มีความเห็นผิดเกิดร่วมด้วย นี่คือความเป็นจริงของธรรมที่เกิดขึ้นเพราะเหตุปัจจัย ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น ซึ่งตราบใดที่ยังไม่ได้ดับความ

เห็ดผิได้ด้อย่างเด็ดขาด ก็ยังมีเหตุปัจจัยทำให้ความเห็นผิประเภทนี้เกิดขึ้นได้ ตามความเป็นจริงแล้วก็เป็นความเกิดขึ้นเป็นไปของอกุศล ซึ่งจะต้องเข้าใจว่า ขณะที่อกุศลเกิดขึ้น อกุศลจะเกิดขึ้นไม่ได้ แต่ถ้าเป็นขณะที่กุศลจิตเกิดขึ้น ขณะนั้นอกุศลก็เกิดไม่ได้ ความเห็นผิก็เกิดไม่ได้

สัลลพตปรามาสกายคันถะ เป็นความเห็นผิที่ลุ่มคล้ำยึดถือในข้อวัตรปฏิบัติที่ผิด ว่าเป็นหนทางที่ถูกต้อง เป็นไปเพื่อความพ้นทุกข์ เป็นหนทางที่พ้นจากกิเลสได้ แต่ความเป็นจริงแล้วไม่ได้เป็นอย่างนั้น เพราะไม่ใช่หนทางที่ถูกต้อง ไม่เป็นไปเพื่อการรู้สภาพธรรมที่กำลังมีกำลังปรากฏในขณะนี้ กล่าวโดยสภาพธรรมแล้ว เป็นทิวฐิเจตสิก (มิจชาทิวฐิ) ผูกสัตว์ไว้ในสังสารวัฏฏ์ ทำให้มีการเวียนว่ายตายเกิดต่อไป มีตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงมีกำลังมาก มีการเข้าสำนักปฏิบัติทำตามคำของครูอาจารย์เพราะเชื่อในลัทธิครูอาจารย์ ประพฤติวัตรต่างๆ ที่ผิดคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง เป็นต้น และที่ละเอียดยิ่งไปกว่านั้น แม้ขณะที่มีความเห็นว่า จะต้องจดจ้องที่สภาพธรรม มีตัวตนที่จะพยายามทำเพื่อรู้สภาพธรรม ในขณะนี้ อย่างนี้ก็เป็นสัลลพตปรามาสกายคันถะ เพราะเหตุว่า ไม่ได้เข้าใจความเป็นอนัตตาของสภาพธรรม คือ สภาพที่ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่ตัวตน ไม่อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น

จากที่เคยเป็นผู้มีอกุศลมากๆ มีความติดข้อง ความเห็นผิ และความไม่รู้ เป็นต้น ถ้าหากว่าไม่อาศัยการฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงเลย ก็ไม่มีทางที่จะมีความเข้าใจ ถูกเห็นถูกแล้วขัดเกลาละคลายความติดข้อง ความเห็นผิ และความไม่รู้ได้ แต่ถ้าได้ฟังพระธรรมศึกษาพระธรรม สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูก ก็สามารถขัดเกลาละคลายได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าในสมัยพุทธกาล ก็มีผู้ที่เคยมีความเห็นผิประพฤติปฏิบัติผิดมาก่อน เคยลุ่มคล้ำยึดถือในข้อวัตรปฏิบัติที่ผิดมาก่อน แต่พอเหตุปัจจัยพร้อมได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เกิดความเข้าใจถูกเห็นถูกเป็นปัญญาของตนเอง ก็สามารถขัดเกลาละคลายจนกระทั่งสามารถดับความเห็นผิได้ ถึงความเป็นพระโสดาบัน ไม่กลับไปหาความเห็นผิปฏิบัติผิดอีกต่อไป เพราะเหตุว่าละได้แล้ว ตลอดจนถึงสามารถอบรมเจริญปัญญาต่อไปแล้วดับกิเลสทั้งหลายทั้งปวงอย่างหมดสิ้นถึงความเป็นพระอรหันต์ได้ นี่คือคุณของพระธรรม ที่น่าอัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง ทำให้ผู้ที่ได้ฟังได้ศึกษาเกิดความเข้าใจถูกเห็นถูกเป็นปัญญาของตนเองสามารถละทิ้งในสิ่งที่ผิดแล้วถือเอาในสิ่งที่ถูกต้องได้

เพราะฉะนั้นแล้ว ถ้าไม่ได้ฟังไม่ได้ศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ขาดการพิจารณาไตร่ตรองในเหตุในผล ไม่มีทางที่จะเข้าใจความจริง ย่อมจะโอนไปคล้อยไปในหนทางที่ผิดได้ ผู้ที่จะดับสัลลพตปรามาสกายคันถะได้อย่างเด็ดขาด ต้องเป็นพระอริยบุคคลชั้นพระโสดาบัน ดังนั้น เมื่อยังไม่รู้ ยังไม่เข้าใจสิ่งที่มีจริงที่กำลังมีกำลังปรากฏในขณะนี้ จึงต้องเริ่มฟังเริ่มศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ซึ่งเป็นความจริงที่แสดงให้เห็นในสิ่งที่มีจริงโดยตลอด จนกว่าจะค่อยๆ เข้าใจขึ้น และเมื่อมีความเข้าใจไปตามลำดับ ก็จะทำให้มีความมั่นคงในการอบรมเจริญปัญญา เพื่อความเข้าใจถูก เห็นถูก ในสภาพธรรมตามความเป็นจริง ยิ่งขึ้น เพราะธรรมคือขณะนี้ ไม่ต้องไปแสวงหาธรรมที่ไหน ชีวิตประจำวัน จึงขาดการฟังพระธรรมไม่ได้เลยทีเดียว เพราะจะไม่รู้ไปจนตลอดชีวิตและตลอดไปในสังสารวัฏฏ์ ถ้าไม่ได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง.

ชมรมบ้านธัมมะ มศพ. : www.dhammadhomefellowship.com, โทร. ๐๘๑-๘๓๒๐๕๗๗